

Katalógusborító

Réti Ágnes: *Bambusz II.*

Vojnich Erzsébet:
Machy

Szurcsik József:
Hajnal

Lóska Lajos

SZÉNRAJZ-2017

RÉSZLET A KATALÓGUS-ELŐSZÓBÓL

A rajz, a szénrajz minden műalkotás alapja. A 20. század elejéig elsősorban a festmények, freskók, szobrok vázlatának tekintették, de a modern művészet, az izmusok megszületését követően kivívta önállóságát. (...) Szőnyi István szerint a szénrajz „A legjobb és legtanulságosabb, nagyon tág lehetőségtű technika. Az erősen rajzos, vonalas technikától kezdve a legszélesebb tónusos technikáig minden kifejezőmódra alkalmas, s leginkább benne egyeztethető össze a rajz a festői felfogással.” Nagy előnye továbbá a ceruzával szemben, hogy nemcsak körvonalakkal határolt formákat hozhatunk létre vele, hanem különböző egybefüggő tónusos felületeket is. A több mint félszáz résztvevőt felvonultató tatabányai kiállításon kortárs művészetünk számos meghatározó egyéniségeivel találkozhatunk. A lapok témája igen változatos, hiszen a táj- és városképektől kezdve a portrékon, a különböző tárgyakat megörökítő munkákon át egészen az absztrakt megoldásokig minden megtalálható a kiállítóteremben. A teljes mezőnyt területi okok miatt nem tudom ismertetni, ezért időrendi sorrendben emlékezem meg néhány alkotóról és művéről. Az 1960-as évek nagy generációjához tartozó Gyémánt László korai

festményeire hatott a pop art, majd a nyolcvanas évektől szürreális-naturális stílusban dolgozott. Hosszú pályája során számos könnyeden megfestett és a személyiséget pontosan-elegánsan visszaadó arckép került ki műterméből (Frank János, 1999). A most látható önpottréját is nagyfokú rajztudás és a biztos karakterábrázolás jellemzi. Kovács Péter hatalmas fekvő vonalgubanc figurája az elmúlás apoteozisa.

A középgeneráció tagjai közül szerepelnek legtöbben a tárlaton, ami természetes is. Titokzatos épületet tár elénk a misztikus terek festője, Vojnich Erzsébet. Egyszerre szürreális és társadalomkritikus Szurcsik József kőbe zárt fejeket megjelenítő kompozíciója. A tudás szimbolikus oszlopára utalnak Nagy Gábor György egymásra halmozott könyvei, Kótai Tamás pedig újabb és újabb talányos ábrákkal lepi meg tisztelőit. Tárgyszerű, építésrajzokat idéző Szegedi Csaba felülről, madártávlatból látott utcaképe. A fiatal generációtól ízelítőképpen Miklós Gábor töredezett formákból építkező, roncsra emlékeztető művét említem. (...)

(Kortárs Galéria, Tatabánya, 2017. szeptember 7 – október 1.)

Kovács Péter: *Kettős (Alsó)*